

Łomża, dnia 3 września 2013 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2001 r. nr 79, poz. 856 ze zm.) oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży w składzie orzekającym:

przewodniczący - **Janusz Krajewski**członkowie - Mirosław Kazimierz Anaszkowski (spr.)
- Urszula Kurządkowska

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 3 września 2013 roku odwołania Gestamp Eolica Polska Sp. z o.o. ul. Raclawicka 130, 02-634 Warszawa od decyzji Nr 7/2013 Wójta Gminy Klukowo z dnia 22 lipca 2013 r., znak: PDI.6220.3.32012, w sprawie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie Farmy Wiatrowej "Klukowo-Szepietowo" wraz z infrastrukturą techniczną w rejonie miejscowości Piętki-Szeligi - na działkach nr: 22, 23/1, 23/2, 24, 27, 29, 30, 12, 15, 6, Piętki Gręzki - na działkach nr: 50/1, 52, 56, 57, 58, 60, 93/1, 93/2, 59, 40, 319, 313, 314, 315, Piętki-Żebry - na działkach nr: 52, 53, 75, 54, 63, 64, 62 i Żabiniec - na działkach nr: 50, 150, 41/2, 148 w gminie Klukowo oraz Wojny Szuby Szlacheckie - na działkach nr: 181, 182, 185/2, 188/2, 189/2, 190/2, 191/2, 180/2 i Wojny Szuby Włociańskie - na działkach nr: 432, 433, 547, 548, 550, 546, 545 w gminie Szepietowo,

***uchyla zaskarżoną decyzję w całości
i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.***

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 20 grudnia 2011 r. Gestamp Eolica Polska Sp. z o.o. ul. Raclawicka 130, 02-634 Warszawa, dalej „Spółka”, wystąpiła do Wójta Gminy Klukowo o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pn. Farma Wiatrowa „Klukowo-Szepietowo” wraz z infrastrukturą techniczną.

Na wezwanie organu I instancji (09.01.2012) inwestor w dniu 2 lutego 2012 r. do wniosku dołączył m.in. poświadczone kopie map ewidencyjnych obejmujące przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie ono oddziaływać.

Dołączona do wniosku karta informacyjna precyzowała, iż przedsięwzięcie, o łącznej maksymalnej mocy do 27 MW, ma być realizowane na terenach gmin Klukowo i Szepietowo, w obrębach geodezyjnych: Piętki-Szeligi - na działkach nr: 22, 23/1, 23/2, 24, 27, 29, 30, 12, 15, 6, Piętki-Gręzki - na działkach nr: 50/1, 52, 56, 57, 58, 60, 93/1, 93/2, 59, 40, 319, 313, 314, 315, Piętki-Żebry - na działkach nr: 52, 53, 75, 54, 63, 64, 62 i Żabiniec - na działkach nr: 50, 150, 41/2, 148, Wojny Szuby Szlacheckie - na działkach nr: 181, 182, 185/2, 188/2, 189/2, 190/2, 191/2, 180/2 i Wojny Szuby Włociańskie - na działkach nr: 432, 433, 547, 548, 550, 546, 545.

Większa część inwestycji tj. 5 elektrowni wiatrowych oraz większość dróg dojazdowych podziemnej sieci automatyki i sterowania oraz energetycznej średniego napięcia zlokalizowana będzie w gminie Klukowo.

W karcie informacyjnej wskazano, że projektowany zespół elektrowni wiatrowych będzie składał się z 9 elektrowni wiatrowych o maksymalnej moc 3 MW (każda) i infrastruktury

komunikacyjnej w postaci dróg dojazdowych łączących projektowane elektrownie wiatrowe z drogami publicznymi, a także infrastruktury technicznej w postaci kablowej (doziemna) sieci elektroenergetycznej SN.

Cytowaną w sentencji decyzją Wójt Gminy Klukowo, dalej Wójt lub organ I instancji, po rozpatrzeniu wniosku Spółki odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie Farmy Wiatrowej „Klukowo-Szepietowo” wraz z infrastrukturą techniczną.

Podstawę prawną wydanej decyzji stanowiły art. 104, art. 107 k.p.a., art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 82, art. 85, art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) - dalej „u.i.o.ś.” oraz §3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), dalej rozporządzenie.

Z decyzją tą nie zgodziła się Spółka, która - dochowując ustawowego terminu - złożyła za pośrednictwem organu I instancji odwołanie skierowane do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łomży. Odwołująca, w następujących po sobie punktach, sformułowała i obszernie uzasadniła poniższe zarzuty w stosunku do decyzji Wójta Gminy Klukowo z dnia 22 lipca 2013 r.:

1. Naruszenie art. 80 ust. 1 u.i.o.ś. gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło na skuteczne określenie środowiskowych uwarunkowań dla farmy wiatrowej, a mimo to organ odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań

2. Naruszenie art. 82 i 86 u.i.o.ś. poprzez jego nieprawidłowe powołanie w sentencji decyzji. Przepis art. 82 określa elementy, które winny znaleźć się w decyzji pozytywnej, natomiast w przedmiotowej sprawie organ I instancji wydał odmowną decyzję środowiskową, która pozbawia stronę możliwości ubiegania się wydanie pozwolenia na budowę, a zatem nie może wiązać organów występujących w kolejnych etapach inwestycyjnych.

3. Naruszenie art. 75 ust. 4 u.i.o.ś. poprzez wszczęcie w dniu 2 lutego 2012r przez Wójta Gminy Klukowo postępowania w przedmiotowej sprawie, zwrócenie się w dniu 8 lutego 2012r. z wnioskami do organów opiniujących, a dopiero w dniu 28 lutego 2012r. uzgodnienie z Burmistrzem Szepietowa, w trybie art. 75 ust. 4 u.i.o.ś., który z organów jest właściwy w sprawie. W ocenie odwołującej zawarcie porozumienia w przedmiocie prowadzenia postępowania winno nastąpić bezpośrednio po wszczęciu postępowania, przed podjęciem kolejnych czynności w sprawie, gdyż zawarcie tego porozumienia na etapie dalszych faz postępowania stanowi naruszenie przepisów art. 19 k.p.a.

4. Naruszenie przepisu art. 107 §3 k.p.a. w zw. z art. 80 ust. 2 u.i.o.ś., gdyż uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie zawiera oceny co do zgodności przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obu gmin, na terenie których jest ono planowane.

5. Naruszenie przepisu art. 85 ust. 2 pkt 1 b ustawy gdyż uzasadnienie decyzji nie zawiera informacji, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Okoliczność ta dodatkowo potwierdza, że przyczyną odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia nie były kwestie merytoryczne -przykładowo środowiskowe, a jedynie pozaprawne okoliczności dotyczące protestów mieszkańców, które w aktualnym stanie prawnym nie są podstawą odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia.

6. Pominięcie w sprawie postanowienia uzgadniającego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 19 marca 2013r., wydanego w trybie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4 u.i.o.ś., determinującego kształt decyzji kończącej postępowanie i wiążącego organ wydający decyzję. Skoro

zatem RDOŚ w Białymstoku pozytywnie uzgodnił planowane przedsięwzięcie, precyzyjnie wskazując warunki środowiskowe, które należy spełnić przy jego realizacji, to Wójt Gminy Klukowo nie miał prawnej możliwości odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań.

7. Naruszenie przepisu art. 44 ust. 1 u.i.o.ś, który nie wskazuje, że dopuszczenia do udziału w sprawie organizacji ekologicznych następuje poprzez wydanie postanowienia. Organ prowadzący postępowanie wydaje postanowienie, na które służy zażalenie, jedynie w przypadku odmowy dopuszczenia organizacji do udziału w postępowaniu (art.44 ust. 4 u.i.o.ś.).

8. Za niewystarczające odwołująca uznała rozważania dotyczące przeprowadzonej rozprawy administracyjnej. Nie wiadomo czy i dlaczego wzięto pod uwagę pojawiające się tam informacje. Nie wiadomo czy mają one potwierdzenie w materiale dowodowym. Nie można odkodować również jakie argumenty przesądziły o uznaniu, że sprzeciwy mieszkańców dają podstawę do odmowy określenia uwarunkowań itd.

9.Podjęta decyzja nie realizuje żadnych obowiązków nałożonych na organ administracji przepisami art. 6-9, art.11 i art. 77 k.p.a.

W związku z powyższym Spółka wniosła o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy; ewentualnie,
- uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży, dalej Kolegium, po dokonaniu wszechstronnej i całościowej analizy oraz oceny zebranego przez organ I instancji materiału dowodowego, ustaleniu czy w sprawie zastosowano prawidłową podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia, a także zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu, zważyło co następuje:

Na wstępie Kolegium uznało za celowe wskazanie, że ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w przepisach art. 59-87 określa procedurę wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, której podstawy materialne, procesowe i kompetencyjne regulują przepisy art. 71-87. Zatem zasady i tryb postępowania w sprawach ocen oddziaływania na środowisko reguluje u.i.o.ś wraz z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest na koniec postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko i stanowi odzwierciedlenie wszystkich jego etapów: począwszy od złożenia wniosku, po uzgodnienia, analizę dołączonej do wniosku dokumentacji i konsultacje społeczne. Uzyskanie tej decyzji, której celem jest przede wszystkim określenie warunków realizacji danego przedsięwzięcia pod względem ochrony środowiska, jest wymagane jedynie dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2).

W myśl art. 59 ust. 1 pkt 2 u.i.o.ś. przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 u.i.o.ś.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostaje, iż planowana inwestycja, wyszczególniona w § 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia, stanowi inwestycję, o jakiej mowa w art. 71 ust. 2 pkt. 2 u.i.o.ś., a więc jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenie raportu o jego oddziaływaniu może być wymagane.

Wójt Gminy Klukowo postanowieniem nr PDI.6222.3.2012 z dnia 15 marca 2012r. po zasięgnięciu opinii :

- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wysokiem Mazowieckiem (opinia z dnia 23 lutego 2012 r.), stwierdzającego potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i wykonanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie zgodnym z art.66 u.i.o.ś,
- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku (postanowienie z dnia 23 lutego 2012r.) nie stwierdzającego konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko omawianego przedsięwzięcia,

postanowił nałożyć na Gestamp Eolica Polska Sp. z o.o. ul. Raławicka 130, 02-634 Warszawa obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Farmy Wiatrowej „Klukowo-Szepietowo” wraz z infrastrukturą techniczną, w zakresie zgodnym z art. 66 u.i.o.ś.

Kolegium stwierdza, że powyższe postanowienie zostało wydane z rażącym naruszeniem art. 63 ust.1 u.i.o.ś. Stanowisko uzyskane postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku oraz pismem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wysokiem Mazowieckiem obligowało Wójta do dokonania oceny, czy w świetle art. 63 ust. 1 u.i.o.ś., konieczne było nałożenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Rola organu I instancji było dokonanie oceny, czy planowana inwestycja odpowiada wymogom art. 63 ust. 1 powyższej ustawy.

Tymczasem organ I instancji :

- nie dokonując analizy żadnego z uwarunkowań wskazanych w pkt 1-3 art. 63 ust.1 u.i.o.ś.,
- nie stwierdzając możliwości znaczącego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko w jakimkolwiek ze wskazanych w tym przepisie aspektów,

wydał postanowienie nakładające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Nadto organ I instancji uchybił obowiązkowi wynikającemu z art.65 ust.3 u.i.o.ś, wg którego uzasadnienia postanowienia, niezależnie od wymagań wynikających z k.p.a., powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 u.i.o.ś, uwzględnionych przy wydawaniu postanowienia. W związku z tym Kolegium podjęło działania zmierzające do wyeliminowania postanowienia nr PDI.6222.3.2012 z dnia 15 marca 2012r.z obrotu prawnego.

W postępowaniu o wydanie decyzji środowiskowej sposób zawiadamiania stron - jeżeli ich liczba przekracza 20 - o czynnościach procesowych kompleksowo regulują wyłącznie przepisy art. 74 ust. 4 u.i.o.ś, i art. 49 k.p.a. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji wskazał, że „obwieszczeniem z dnia 9 lutego 2012 r. zgodnie z k.p.a. powiadomiono strony o wszczęciu postępowania. Strony ustalono na podstawie wypisów z ewidencji gruntów”. Wbrew twierdzeniom organu I instancji akta sprawy nie zawierają wypisów z rejestru gruntów ani żadnych innych dowodów wskazujących kto jest stroną w toczącym się postępowaniu i jaka jest ich liczba. Powyższe wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.

Jak wynika z akt administracyjnych wydanie kwestionowanej przez Spółkę decyzji poprzedzone zostało przeprowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz uzyskaniem uzgodnienia i opinii właściwych organów, które wypowiedziały się co do dopuszczalnych warunków planowanego przedsięwzięcia w zakresie swoich kompetencji. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wysokiem Mazowieckiem pismem z dnia 7 stycznia 2013 r. zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego i określił środowiskowe uwarunkowania dla jego realizacji. Wspecjalizowany organ - PPIS nie stwierdził

zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi w związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Ustaleń tych dokonał na podstawie aktualnego materiału dowodowego będącego podstawą wydania zaskarżonej decyzji.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku uzgadniając realizację przedsięwzięcia szczegółowo określił oraz uzasadnił jakie działania winny być podjęte na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, sporządzania dokumentacji wymaganej do wydania decyzji budowlanej oraz dotyczące zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wskazał, że przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę oraz w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Bezspornym jest, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, będący kluczowym dowodem w sprawie administracyjnej, przedkładany przez inwestora, jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. To na organie I instancji spoczywa obowiązek samodzielnej oceny, czy przedłożony przez inwestora raport zawiera treści zgodne z obowiązującymi przepisami (wymogami art. 66 u.i.o.ś i uwzględnia wszystkie ewentualne zagrożenia związane z realizacją wnioskowanego zamierzenia.

W aktach sprawy brak dowodu wskazującego, że organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia dokonał weryfikacji przedłożonego przez inwestora raportu (wraz z uzupełnieniem) o oddziaływaniu na środowisko projektowanej farmy wiatrowej i ustaleń, że informacje przedstawione w raporcie są m.in. wystarczające (lub nie) do podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Tego typu informacji nie zawiera również uzasadnienie zaskarżonej decyzji. Można jedynie domniemywać, że Wójt dokonał weryfikacji raportu, do którego nie wnosi żadnych uwag i zastrzeżeń.

Skoro Wójt przeprowadzając postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, zgodnie z art. 3 pkt 8 u.i.o.ś. dokonał w szczególności weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskał wymaganą opinię i uzgodnienie, zapewnił możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, to mocą art. 80 ust. 1 u.i.o.ś. zobligowany był do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- wyniki uzgodnień i opinii;
- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone, a także
- po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś).

Elementy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, określa art. 82 ust. 1 u.i.o.ś.

Ponadto Kolegium wskazuje, że w myśl art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1 u.i.o.ś. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia, które - niezależnie od wymagań wynikających z przepisów k.p.a. - w przypadku jak to miało miejsce w rozpatrywanej sprawie - gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, powinno zawierać:

- informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

- informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

W tym miejscu Kolegium uznało za celowe wskazanie, że protesty mieszkańców nie powinny same w sobie stanowić powodów wydania decyzji odmownej. Mogą one jednak przyczynić się do poszukiwań optymalnych rozwiązań, w tym również lokalizacyjnych i ostatecznie zastosowania jednej z wymienionych w dalszej części uzasadnienia przesłanek wydania decyzji.

W związku z powyższym Kolegium stwierdza, że Wójt nie wydając decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach naruszył art.80 ust.1 u.i.o.ś, zaś odmawiając ustalenia środowiskowych uwarunkowań również naruszył prawo.

Katalog niektórych przypadków, w których należy odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań, precyzyjnie określa u.i.o.ś. Decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłanki odmowy zgody polegać przy tym mogą wyłącznie na:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś),
- odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 u.i.o.ś),
- braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż zaproponowany we wniosku, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś),
- wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (art. 81 ust. 3 ustawy).

Organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wskazał, że w przedmiotowej sprawie żadnej z powyższych przesłanek, która byłaby podstawą odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację wnioskowanego przedsięwzięcia. O ile zatem żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości Kolegium, iż decyzja organu I instancji zapadła bez wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy. Te uchybienia uniemożliwiły Kolegium wydanie decyzji reformatoryjnej po myśli art. 138 § 1 pkt 2 kpa, gdyż rozpoznanie sprawy wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w znacznej części.

Zawarte w odwołaniu zarzuty, z wyjątkiem zarzutu zawartego w pkt. 3, Kolegium uznaje za słuszne. Kolegium nie podziela tezy Spółki, iż zawarcie porozumienia w przedmiocie prowadzenia postępowania winno nastąpić bezpośrednio po wszczęciu postępowania, przed podjęciem kolejnych czynności w sprawie, gdyż zawarcie tego porozumienia na etapie dalszych faz postępowania stanowi naruszenie przepisów art. 19 k.p.a. Art. 75 ust.4 określa właściwości organu do prowadzenia postępowania w przypadku przedsięwzięcia wykraczającego poza obszar jednej gminy, co powoduje wyłączenie w tym zakresie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczących zasad ustalania właściwości miejscowej organu (art. 21 k.p.a.). Art.75 ust.4 ww. ustawy nie zawiera nakazu ustawowego kiedy powinno być zawarte porozumienie z organem współdziałającym. Natomiast w

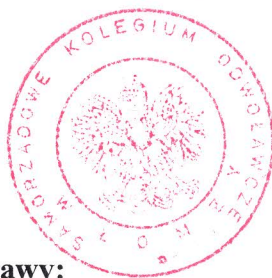
literaturze przedmiotu zwraca się uwagę na to, że „Obowiązek wystąpienia do organu współdziałającego w ramach porozumienia przy wydawaniu decyzji aktualizuje się po zakończeniu postępowania wyjaśniającego, a przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. [...] Organ współdziałający nie współuczestniczy z organem głównym w prowadzeniu postępowania, lecz przede wszystkim przyczynia się do poszerzenia jego wiedzy o dodatkowe informacje dotyczące zakresu jego właściwości miejscowej, a wyrażone przez niego stanowisko musi zostać uwzględnione przez organ wydający decyzję” (M. Makowski, *Wydawanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w porozumieniu z innym organem – na podstawie art. 75 ust. 4 i 5 u.i.o.ś, CASUS 2012, nr 2, s. 49*) i dalej „Porozumienie przy wydawaniu decyzji powinno obejmować wspólną zgodę organów współdziałających na konkretną treść proponowanego rozstrzygnięcia, co w przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje w trakcie postępowania dotyczącego wydania przedmiotowego aktu”.

Rozpoznając ponownie sprawę, organ I instancji uwzględni wszystkie uwagi zawarte w niniejszym uzasadnieniu.. Nadto w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia ustosunkuje się do uwag, zarzutów i zastrzeżeń zawartych w odwołaniach od zaskarżonej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łomży uznało, że skarżona decyzja jest niezgodna z obowiązującymi przepisami prawa, dlatego orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stronie służy prawo zaskarżenia tej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem tut. Kolegium Odwoławczego w terminie 30 dni od daty otrzymania tej decyzji. Skargę wnosi się pod zarzutem niezgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

Przewodniczący

Członkowie

Otrzymują na adresy z akt sprawy:

1. Gestamp Eolica Polska Sp. z o.o.
ul. Raclawicka 130, 02-634 Warszawa.
2. Wójt Gminy Klukowo,
3. Ogłoszenie w BLP SKO w Łomży